

ÅLESUND KOMMUNE
Postboks 1521
6025 ÅLESUND

Saksbehandler, innvalgstelefon
Therese Småland, 71 25 84 94

Ålesund kommune - vedtak i klagesak - områderegulering E136 Breivika - Lerstad, endret tunneltrasé og kryssområde

Statsforvalteren i Møre og Romsdal stadfester Ålesund kommune sitt vedtak om områdereguleringsplan for E136 Breivika - Lerstad, endret tunneltrasé og kryssområde.

Klagene har ikke ført frem.

Statsforvalteren viser til Ålesund kommunes oversendelse hit av 23. april 2024. Vi beklager vår lange saksbehandlingstid.

Sakshistorikk

Ålesund kommunestyre vedtok i møte 16. februar 2023 i sak 18/23 detaljreguleringsplan for E136 Breivik - Lerstad, endret tunneltrasé og kryssområde. Vedtaket bygger på planforslag utarbeidet av Statens vegvesen og innebærer en endring av tidligere vedtatt reguleringsplan for strekningen. Formålet med endringen er å legge til rette for at planlagt tunnel kan bygges i fast fjell og ikke som betongtunnel, slik som forutsatt i det opprinnelige planvedtaket.

Planvedtaket ble påklaget av Ole Steinar Flydal. Saken ble oversendt Statsforvalteren i Møre og Romsdal den 23. mai 2023 for endelig klagebehandling. Vi opphevet planvedtaket den 12. oktober 2023 og sendte saken tilbake til kommunen for ny behandling.

Reguleringsplanen ble revidert og sendt ut på begrenset høring i perioden 22. november - 20. desember 2023.

Ålesund kommunestyre traff den 8. februar 2024 nytt vedtak om områdeplanendring for E136 Breivik - Lerstad, endret tunneltrasé og kryssområde i sak 10/24. Vedtaket er i hovedsak i tråd med vedtaket av 16. februar 2023, men nå som en områderegulering. Områdeplanen har fått oppdaterte planbestemmelser og planomtale av 14. november 2023.

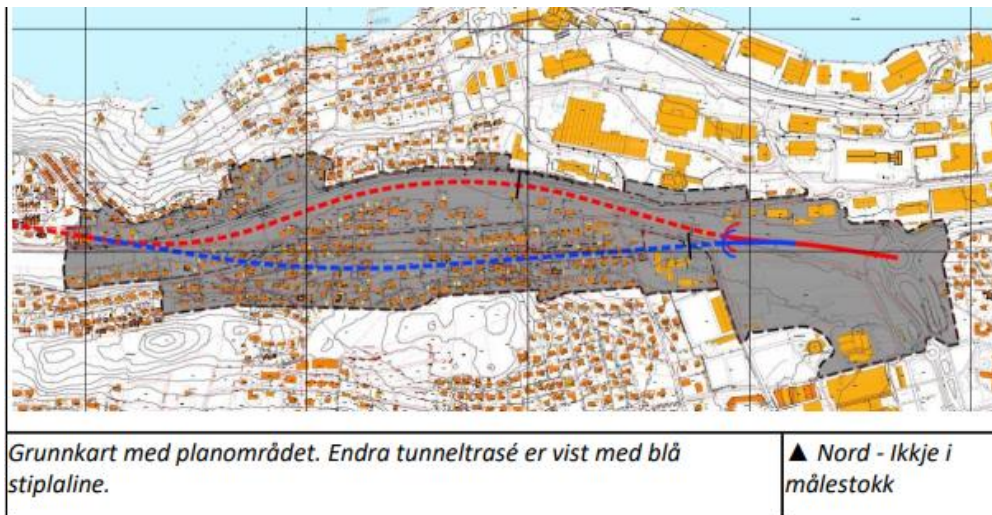
Kommunens planvedtak er ved brev av 9. mars 2024 påklaget av Ole Steinar Flydal på vegne av seksjonseiere på eiendommen 50/174. Det er i tillegg kommet inn klage den 13. mars 2024 fra Richard Strand, grunneier av eiendommen Lerstadvegen 142, gnr/bnr 37/134.

Planutvalget behandlet klagen i møte 16. april 2024 i sak 48/24, men fant ikke grunnlag for å endre eller oppheve planvedtaket. Saken ble den 23. april 2024 oversendt Statsforvalteren i Møre og Romsdal for endelig klagebehandling, i samsvar med pbl. § 1-9.

Saken gjelder

Kort om områdereguleringa

Statens vegvesen har utarbeidet en endring av tidligere godkjent reguleringsplan for E136 Breivika – Lerstad, som ble godkjent i 2014. Endringen består av en dreining av Lerstadtunnelen mot sør, slik at den kan bygges i fast fjell. Dermed unngå man den tidligere planlagte betongtunnelen som skulle etableres langs Lerstadvegen.

Endringen av planen vil i hovedsak berøre eiendommene som blir lokalisert over den nye tunnelen ved at de får restriksjoner på tiltak i grunnen, og må ha samtykke fra Statens Vegvesen for inngrep.

Reguleringsendringen medfører ellers at påslaget av tunnelen og kryssområdet i Breivika blir justert noe i forhold til endret tunnellinnslag, samt justert lokalvegssystem og nytt filterfelt i rundkjøringen.

Klagene

Ole Steinar Flydal klager på vegne av de fire eierseksjonene i hovedsak på følgende:

- Datagrunnlaget i saken tilfredsstillende ikke kravene i kart- og planforskriften.
- Endring fra detaljregulering til områderegulering er en større planendring som skulle være sendt til alle på offentlig ettersyn på nytt.
- Endringa får vesentlige konsekvenser for miljø og samfunn, og skulle av den grunn vært underlagt konsekvensutredning.
- Statsforvalteren er inhabil til å behandle klagesaken, da plansamordner har drøftet løsninger for videre planprosess før det nye vedtaket ble fattet.

Richard Strand har vist til følgende i sin klage:

- Kommunen har gjort saksbehandlingsfeil med hensyn til høringsfrister, manglende høring til alle involverte og i valg av planprosess.
- Han mener hans eiendom ligger innenfor hensynssonen (H190).
- Parkering for eiendommen er fortsatt uklar, og han ønsker å bygge garasje og mur i tomtegrensen inntil SKV3.

Når det gjelder det siste klagepunktet fra Strand er dette forhold som ligger utenfor denne plansaken. Kommunen har redegjort for dette og Statsforvalteren har ikke mer å tilføye.

Statsforvalterens rolle

Klagen er sendt inn innenfor klagefristen og vilkårene for at Statsforvalteren kan behandle saken er oppfylt.

Statsforvalteren kan prøve alle sider av saken, se forvaltningsloven § 34. Vi kan se nærmere på saksbehandlingen, bruk av rettsregler, og om kommunen sitt skjønn i regulerings-saken er forsvarlig utøvd. Vi kan og ta opp forhold som ikke er nevnt i klagen dersom vi finner grunn til det. Resultatet av vår klagebehandling kan bli at vi stadfester eller opphever reguleringsplanvedtaket. Vi kan ikke gjøre endringer i reguleringsplanen uten å legge saken frem for kommunen.

Generelt om reguleringsplanvedtak

En reguleringsplan er et arealplankart med tilhørende bestemmelser som angir bruk, vern og utforming av arealer og fysiske omgivelser. Planen gir rettslige rammer for hvordan fremtidige byggetiltak skal utføres.

Plan- og bygningsloven har i §§ 12-8 til 12-12 saksbehandlingsregler for utarbeidelse og vedtakelse av reguleringsplaner. Gjennom en omfattende planprosess skal ulike løsninger utredes og konsekvenser for området kartlegges. Det endelige vedtaket fattes på bakgrunn av denne prosessen, men er likevel underlagt et betydelig skjønn fra kommunens side.

Etter plan- og bygningsloven er det kommunestyret som er planmyndighet. Det er kommunestyret som avgjør hvilke arealer som skal inngå i planen og hva disse arealene skal brukes til. Vurderingen skjer på bakgrunn av en avveining av de ulike hensynene som gjør seg gjeldende innenfor planområdet, og under forutsetning av at det ikke foreligger innsigelser mot reguleringsplanen.

Ved utarbeidelse av reguleringsplaner kan det diskuteres hvilken løsning som er den beste. Det er derfor viktig å påpeke at reguleringsmyndigheten er lagt til kommunen, og at planprosessen skal sikre at areal- og ressursbruken blir til størst mulig gavn for den enkelte og for samfunnet som helhet. Dette vil innebære at ulike hensyn må veies mot hverandre, men at det er opp til reguleringsmyndighetenes skjønn å avgjøre hvilken ressursbruk som er mest hensiktsmessig.

Når det gjelder kommunestyrets skjønnsmessige vurdering av hva som er den mest tjenlige arealbruken for et område, skal Statsforvalteren som klageinstans legge stor vekt på hensynet til det kommunale selvstyret, se fvl. § 35, 2. ledd.

Statsforvalterens vurdering av klagepunktene

Klagepunktene knytter seg til påståtte saksbehandlingsfeil i kommunens behandling av det nye planforslaget. Vi behandler klagegrunnene tematisk ettersom klagegrunnene i hovedsak er sammenfallende.

Når det gjelder klagepunktet knyttet til at datagrunnlaget ikke tilfredsstillende kravene i kart- og planforskriften, ser vi at kommunen under klagebehandlingen la arealbruken i gjeldende plan for Nupen - Rabbevågskiftet inn i reguleringsplankartet under hensynssonen H910 i digitalisert form. Statsforvalteren legger til grunn at klagepunktet av den grunn er imøtekommet.

Habilitet

Ett av klagepunktene gjelder at Statsforvalteren i Møre og Romsdal er inhabil til å behandle klagesaken på bakgrunn av å ha ytt bistand til Ålesund kommune i etterkant av vedtaket fra oktober 2023.

Statsforvalteren har forskjellige roller opp mot kommunen i forbindelse med arbeidet med en reguleringsplan. I planprosessen er det Statsforvalteren som fagmyndighet og veileder som er involvert. Seksjonen for justis- og beredskap er klageinstans for kommunale planvedtak.

Etter vår klagebehandling og opphevelsesvedtak den 12. oktober 2023 har justis- og beredskapsseksjonen ikke vært involvert i saken. Plansamordneren har deltatt i et møte sammen med kommunen og Statens vegvesen for å avklare noen planfaglige problemstillinger. Dette er arbeid som ligger til Statsforvalterens rolle som høringsinstans og veileder, og medfører ikke at embetet som sådan er inhabil til å avgjøre klagesaken.

Statsforvalteren i Møre og Romsdal vurderer seg på den bakgrunn ikke som inhabil.

Planprosess

- Endring av plantype

Klagerne stiller spørsmål ved om plan- og bygningslovens krav til medvirkning er tilstrekkelig ivarettatt under planprosessen. De er kritiske til at endringen av planen fra detaljregulering til en områdeplan er gjort uten en fullverdig høringsrunde.

Ålesund kommune viser i sin klagebehandling til at den opprinnelige intensjonen med planen var å vedta en områdereguleringsplan, men at den ved en inkurie ble omtalt som en detaljregulering. Planen er nå vedtatt som en områdereguleringsplan.

Statsforvalteren har gjennomgått sakshistorikken og saksbehandlingen tilbake til melding om oppstart av planarbeidet i 2009, planvedtaket fra 2014 og endringen av tunelltrase og kryssområde i planendringen fra 2022.

I planomtalen fra 2014 som lå til grunn for ny tunelltrasé, står det at planen som helhet er utarbeidet som områderegulering i samsvar med plan- og bygningsloven (pbl.) §12-2. For enkelte områder er det stilt krav om detaljregulering før utbygging.

I planomtalene fra 2022 og 2024 er det gjennomgående vist til at reguleringsplanen for strekningen mellom rundkjøringen på Moa og Lerstad blir fremmet som en detaljregulering av veiarealene og for

hoveddelen av de tilliggende arealene. Unntak fra dette gjelder område SF01, som er regulert til sentrumsformål og har krav om godkjent detaljregulering før utbygging.

Dokumentene fra 2014 viser at planen opprinnelig ble utarbeidet som en områdeplan, men at detaljeringsnivået har vært på et slikt nivå at det for deler av planen ikke er nødvendig med en detaljreguleringsplan før arbeidet med tiltakene kan starte. Vi forstår saken slik at dette i realiteten skulle videreføres i 2022 og 2024. Feilen ved planvedtaket i 2023 var å omtale hele planen som en detaljreguleringsplan, og ikke en områdereguleringsplan med høyt detaljnivå.

Vi stadfester at planen nå er vedtatt i samsvar med det som må anses å ha vært intensjonen tilbake til 2014.

- Høring

Planendringen fra detaljregulering til områderegulering ble den 22. november 2023 sendt ut på avgrenset høring til de som er omfattet av hensynssone H910 (155 parter) og til aktuelle offentlige instanser. Høringsfristen var 4 uker.

Det rettslige utgangspunktet i plan- og bygningsloven § 5-1 er at enhver som fremmer planforslag skal legge til rette for medvirkning. Kommunen som planmyndighet har det overordnede ansvaret for at retten til medvirkning blir tilstrekkelig ivaretatt under planprosessen.

Saksbehandlingsreglene for utarbeidelse og vedtak av reguleringsplaner fremgår hovedsakelig av pbl. kapittel 12. I § 12-10 første ledd første punktum står det at «forslag til reguleringsplan sendes på høring og legges ut til offentlig ettersyn.» Fristen skal her være på minst 6 uker.

Loven regulerer ikke situasjonen der et planvedtak blir opphevet og planforslaget deretter blir justert og sendt på ny høring. Til sammenligning viser vi til pbl. § 12-14 om endring av reguleringsplaner gjennom en forenklet prosess, der parter som blir berørte av planendringen skal gis anledning til å uttale seg. Bestemmelsen fastsetter ikke noen høringsfrist, men Kommunal- og distriktsdepartementet har i tolkningsuttalelse 7. oktober 2024 uttalt at det «må gis en rimelig frist», noe som «vil kunne være på 2-3 uker».

I vår sak ble det nye planforslaget sendt på høring i en periode på 4 uker, noe vi følgelig vurderer til å være tilstrekkelig. Det sentrale etter plan- og bygningslovens system og formål er også at alle berørte parter i nødvendig utstrekning får reell mulighet til å uttale seg om arealbruken og planens virkninger før den blir vedtatt. Dette henger videre sammen med kravet i forvaltningsloven § 17 om at saken skal være så godt opplyst som mulig før vedtak treffes.

Dersom det gjøres endringer i plankartet og / eller -bestemmelsene som berører interesser som partene ikke tidligere er gitt reell foranledning til å uttale seg om, må kommunen sikre medvirkning fra de berørte. Se Sivilombudets sak 2022/1303.

Det er slik Statsforvalteren ser det i praksis ingen reelle endringer i arealbruken reguleringsplanen legger til rette for. Bestemmelsene og planomtalen er bare oppdatert opp mot begrepet områdeplan. Grunneiere innenfor området for planendringen fikk saken på begrenset høring og er gitt ny anledning til å uttale seg etter den siste endringen. Det er ikke gjort endringer i tilhørende rapporter, ROS-analyse, VA-rammeplan m.fl.

Klageren Richard Strand er ikke direkte berørt av hensynssonen H910 og var av den grunn ikke høringspart i den avgrensede høringen. I planprosessen som startet opp i 2022 fikk Strand

oppstartvarsel, melding om offentlig ettersyn og melding om egengodkjenning av planen, og fikk i den sammenheng gitt anledning til å komme med uttalelser og innspill. At Strand ikke var part i den begrensede høringen nå anses ikke å være i strid med pbl. § 12-14.

Statsforvalteren vurderer det slik at de som ble berørt direkte av planendringen fikk tilstrekkelig anledning til å uttales seg om endringene. Saksbehandlingen er på dette punktet i samsvar med kravene i plan- og bygningsloven.

Statsforvalteren finner på den bakgrunn at planprosessen må anses i samsvar med lovens krav.

Konsekvensutredning

Vi tar så stilling til klagegrunnene om at reguleringsplanen mangler lovpålagt konsekvensutredning (KU) i henhold til plan- og bygningsloven § 4-2 andre ledd og forskrift om konsekvensutredninger (FOR-2017-06-21-854) §§ 6 - 8.

Innledningsvis viser vi til at det er de alminnelige kravene til saksopplysning i forvaltningsloven § 17 som gjelder, supplert med de bestemmelsene som er gitt etter plan- og bygningsloven. For plansaker er særskilte utredningskrav konkretisert i plan- og bygningsloven kapittel 4.

Formålet med en konsekvensutredning er ifølge pbl. § 4-2 å sikre at tiltakets virkninger for miljø og samfunn blir tilstrekkelig utredet og belyst på et tidlig stadium av planleggingen. På denne måten kan hensynene inngå som et premiss for vedtaket på lik linje med tekniske og økonomiske hensyn, se Ot.prp. nr. 47 (2003-04) s. 2 og 10. Reglene om konsekvensutredning skal sikre åpne planleggingsprosesser som skal gi ulike myndigheter, parter og andre som blir berørt, muligheten til å påvirke planleggingen og avgjørelser i saken.

I planomtalen punkt 3.4 og i kommunestyrets vedtak blir følgende vurdering av behovet for konsekvensutredning gjort:

«Vegvesens vurdering er at det ikke er behov for ny konsekvensutredning. Ei omfattende konsekvensutredning vil etter deira vurdering ikkje tilføre saka nye avgjerande moment. Med vising til at vegvesenet må utgreie andre tema til bruk i den nye planomtalen, blir sakskomplekset opplyst på tilfredsstillande måte. Her peiker dei spesielt på geologiske undersøkingar, geotekniske undersøkingar med vurdering av setningar, støy og utslepp av gassar og partiklar. Ingen nye landbruksareal blir berørte, og veglina blir som før i bergtunnel forbi Lerstadvatnet naturreservat. Strekninga forbi Lerstadvatnet er ikkje ein del av denne omreguleringa. Prosjektet er tidlegare KU-utgreidd i 2001 og vidareført i 2014 i samband med gjeldande reguleringsplan. Denne vidareførast, men støy, støv og luftforureining er utgreidd/oppdatert på den strekninga planen blir endra.»

Spørsmålet er om den lovpålagte fremgangsmåten er fulgt i denne saken.

Kriteriene for når det skal utarbeides konsekvensutredning følger av KU-forskriften §§ 6 til 8. Regelverket krever vurdering av KU-plikten og eventuelt gjennomføring av konsekvensutredning på to nivåer; overordnet nivå og tiltaksnivå.

Områdereguleringer kan både ha karakter av å være en overordnet plan som sorterer inn under forskriften § 6 bokstav a, en mer detaljert plan som sorterer under § 6 bokstav b, eller § 8 bokstav a om reguleringsplaner for gjennomføring av tiltak.

Områdeplanen vår sak gjelder har i hovedsak karakter av å være på tiltaksnivå og at saken omfattes av KU-forskriften § 6 bokstav b). Vi begrunner dette med at tunneltraseen er detaljert og at planen ikke fastsetter rammer for videre detaljregulering, bortsett fra for området SF01. Tunnelen skal bygges etter områdeplanen.

I henhold til KU-forskriften § 6 bokstav b) skal reguleringsplaner som omfatter tiltak nevnt i forskriftens vedlegg I alltid konsekvensutredes og ha planprogram. I vedlegg I punkt 7 bokstav e) omfatter KU-plikten blant annet andre vei- og jernbanetiltak med investeringskostnader på mer enn 750 millioner kroner. Det er av den grunn et krav om gjennomføring av en konsekvensutredning i forbindelse med dette reguleringsplanarbeidet.

Det er et unntak i § 6 bokstav b for reguleringsplaner der det konkrete tiltaket er konsekvensutredet i en tidligere plan. Dette unntaket gjelder typisk for samferdselstiltak der prosjektene ofte utredes som tiltak i en kommunedelplan.

Unntaket gjelder bare der reguleringsplanen er i samsvar med rammene gitt i overordnet plan. Det kan gjøres mindre endringer fra overordnet plan i reguleringsplanen uten at planen må behandles etter KU-forskriften. Hva som menes med mindre endringer må vurderes konkret i den enkelte sak med utgangspunkt i mulige virkninger, se veilederen til forskriften fra kommunal- og moderniseringsdepartementet (juni 2021).

I reguleringsplanveilederen fra Kommunal- og distriktdepartementet gjeldende fra september 2022, står det følgende:

«Ved endringer av et allerede regulert område, er det størrelsen på endringen, sett i forhold til gjeldende plan, som er utgangspunktet for vurdering av KU-plikt. Dette er uavhengig av om hele eller deler av planen er realisert. Utgangspunktet for vurderingen er gjeldende regulering, og ikke hva som faktisk er utbygget innenfor planområdet. Det må også vurderes nærmere hva som kan regnes som en utvidelse av en gjeldende plan, og hva som må reguleres gjennom ny plan.»

Ålesund kommune utarbeidet forslag til kommunedelplan med konsekvensutredning i 2001. Kommunedelplanvedtaket fra 14. juni 2007 fastsetter at det skal bygges en såkalt hybridløsning med betongtunnel i øst og fjelltunnel i vest. Vedtaket fastsetter også trasévalg, kryssløsninger og tilliggende arealbruk. Dette er innarbeidet i kommuneplanen sin arealdel for 2007- 2020 som ble godkjent i bystyret 21.februar 2008. Kommuneplanens arealdel for Ålesund 2016 - 2028 ble vedtatt av bystyret 9.3.2017 (sak 019/17). Her er arealbruken i områderegulering E136 Breivika-Lerstad fra 2014 (planid 2012007931) gjentatt uten endringer.

Løsningen for ny E136 som ble konsekvensutredet i 2001 og videreført i senere kommunedelplaner omfatter Lerstادتunellen med trase lenger mot nord og som en betongtunell langs Lerstadvaien. Prosjektet har i den østlige delen av planområdet endret seg i stor grad siden den gang. Plangrensene er utvidet og planen innebærer nå en bergtunell som påvirker helt andre grunneiere direkte enn de som ble berørt av den tidligere vedtatte planen.

Statsforvalteren vurderer det slik at endringene av planen ikke kan vurderes som «mindre endringer» som gir unntak fra KU-plikten. Reguleringsplanen skulle av den grunn vært underlagt en konsekvensutredning når kommunen i 2021 besluttet å omregulere området fra planlagt betongtunell til en bergtunell på strekningen mellom Nakken og Breivika. Etter dette må Statsforvalteren konkludere med at planområdet ikke er konsekvensutredet slik plan- og bygningsloven krever.

- Vurdering av om vedtaket likevel er gyldig

Etter forvaltningsloven § 41 er et vedtak som lider av saksbehandlingsfeil likevel gyldig når det er grunn til å regne med at feilen ikke kan ha virket bestemmende på vedtakets innhold. Det er ikke krav om sannsynlighetsovervekt for at feilen kan ha virket inn på vedtakets innhold. Det er tilstrekkelig med en ikke helt fjerntliggende mulighet. I så fall er vedtaket ugyldig.

Høyesterett har i HR-2017-2247-A og Rt-2009-661 uttalt at der saksbehandlingsfeilen har ledet til mangelfullt eller uriktig avgjørelsesgrunnlag på et punkt av betydning for vedtaket, eller feilen på annen måte innebærer tilsidesettelse av grunnleggende forutsetninger til forsvarlig saksbehandling, skal det lite til for å kjenne vedtaket ugyldig. Høyesterett presiserte samtidig at det må være en reell mulighet for at feilen har innvirket på vedtakets innhold.

I tilknytning til manglende konsekvensutredning har Høyesterett gjort nærmere rede for terskelen for ugyldighet i avsnitt 72 i Rt-2009-661:

«... *Sammenholdt med de interesser som skal ivaretas gjennom reglene om konsekvensutredning, og den komplekse utredningsprosessen det der legges opp til, vil veien frem til ugyldighet derfor kunne være kort når saksbehandlingsfeilen består i manglende eller mangelfull konsekvensutredning. Men noen automatikk er det ikke tale om. Og det er etter mitt syn heller ikke rom for en alminnelig presumsjon for innvirkning, slik de ankende parter har tatt til orde for. En slik presumsjon ville representere en ugrunnet stor vektning av form fremfor innhold. Det kan ikke tas for gitt at de hensyn og interesser som skal ivaretas gjennom reglene for konsekvensutredning, i en konkret sak ikke også kan ivaretas innenfor rammene av en ordinær planbehandling. I forhold til innvirkningskriteriet må man etter mitt syn derfor gå konkret til verks, og knytte undersøkelsen til de enkelte påberopte avvik fra den saksbehandlingen som skulle ha vært fulgt dersom det var gjennomført konsekvensutredning i den aktuelle saken.*

...»

For vår sak er vurderingstemaet om det er en reell mulighet for at kommunestyret kunne gjort et annet vedtak med en annen tunneltrasé eller beholdt tidligere tunnelløsning, dersom saksbehandlingen hadde blitt gjort i tråd med KU-forskriften.

En konsekvensutredning skal klarlegge hvilke miljø- og samfunnshensyn som kan gjøre seg gjeldende ved planleggingen av nye tiltak, tiltakets konsekvenser og hvordan de påviste hensynene og virkningene av tiltaket bør ivaretas. Reglene supplerer de alminnelige kravene til saksbehandling og dokumentasjon.

Et sentralt formål med KU-regelverket er å få frem relevante og realistiske alternativ, se KU-forskriften § 14 første ledd c) og § 19 andre ledd. Dersom de planlagte tiltakene kan realiseres på flere måter, vil en utredning av ulike alternativ legge til rette for at planmyndighetene kan foreta en sammenligning av disse og velge den løsningen som samlet sett fremstår som den beste. Betydningen av å utrede alternativer er også fremhevet i forarbeidene til loven, som et viktig element i arbeidet med konsekvensutredningen, se Ot.prp. nr. 32 (2007-2008) s. 186.

I planomtalen står det at Statens vegvesen høsten 2021 søkte etter løsninger for å redusere kostnadene med prosjektet. Man så da på at den planlagte betongtunnelen har en høyere meterpris enn en ordinær bergtunnel. Det ble utført nye geologiske og geotekniske undersøkelser for å avklare mulighetene for å kunne bygge en fjelltunnel. Hovedkonklusjonene fra rapportene er at dette er gjennomførbart, og at tunnelpåhogg for ny bergtunnel blir øst for Ålesund behandlingssenter.

De geologiske og geotekniske rapportene som ble utarbeidet i 2022 må anses som en avgjørende del av vurderingene for å flytte traseen til en bergtunnel. En ingeniørgeologisk rapport for byggeplanen ble utarbeidet den 18. august 2023 og oppsummerer de geologiske funnene og vurderingene som er gjort rundt bergtunell mellom Breivika og Lerstad. Tunnelen vil gå i et område som i stor grad er utbygd, og det er få alternativ til tunellpåkugg i disse områdene. Mye av tunnelen vil gå under boligområder med forholdsvis lite bergoverdekning, og man har gjennom grunnboringer og undersøkelser funnet den traseen som er praktisk gjennomførbar for å få tilstrekkelig bergoverdekning.

Slik Statsforvalteren ser det er det i praksis ingen relevante og realistiske alternativ til den valgte tunelltraseen, gitt at tunneltraseen skulle legges om for å redusere kostnadene med prosjektet. I denne saken foreligger det konkrete vurderinger av grunnforhold, eksisterende bygninger, infrastruktur og naturreservat i området, og avstand til disse. I tillegg bygges tunnelen i samsvar med vegvesenet sine vegnormer når man har valgt traseen.

Slik vi ser det er det ingen reell mulighet for at kommunestyret hadde gjort et annet vedtak dersom saken hadde vært underlagt en fullstendig KU-utredning. Det er gjennomført oppdaterte vurderinger av støy, støv og luftforurensning på den strekningen der planen endres. Planendringen medfører ikke at nye landbruksareal eller Lerstadvannet naturreservat blir berørt, eller at det er andre interesser i nærområdet som gjør seg gjeldene. Vi anser ikke at en konsekvensutredning hadde tilført saken vesentlig nye momenter eller nye realistiske alternativer til trasé.

Kommunestyret har lagt avgjørende vekt på at endringen medfører en grunnere og tryggere byggegrupp, en økonomisk innsparing og en miljøgevinst ved at høydeforskjellen i tunnelen blir redusert med at lavbrekket i tunnelen heves.

Den manglende konsekvensutredningen medfører av den grunn ikke at vedtaket er ugyldig. Vi stadfester vedtaket om områdeplanendring for E136 Breivik – Lerstad, endret tunneltrasé og kryssområde.

Klagene har ikke ført frem.

Statsforvalteren sitt vedtak

Statsforvalteren stadfester Ålesund kommunestyre sitt vedtak gjort i møte 8. februar 2024 i sak 10/24 om områdereguleringsplan for E136 Breivika – Lerstad, endret tunneltrasé og kryssområde.

Dette vedtaket er endelig og kan ikke påklages videre i forvaltningen, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Partene har fått kopi av dette brevet, og er dermed orientert om vedtaket.

Med hilsen

Andreas Welle Rusten (e.f.)
seniorrådgivar

Therese Småland
seniorrådgivar

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

STATENS VEGVESEN
Ole-Steinar Flydal
Richard Strand

Postboks 1010 Nordre Ål
Breiviklia 15 A
Strandvegen 655

2605 LILLEHAMMER
6018 Ålesund
6490 Eide